

Fødselsdagstur til D-dags strandene i Normandiet.



Hvad gør man når ens far / svigerfar bliver 80 år, og skal finde på en fødselsdagsgave – Ja, man tænker lige så det knager, for hvad skal det være? Når han nu har næsten alt, eller bare køber det hvis han mangler det.

Vi lagde alle hovedet godt i blød, men ak – Ingen geniale ideer! Pludselig siger Randi – Hvad med at give ham en tur til D-Dags strandene i Normandiet, der har far aldrig været, og vi ved jo at han meget gerne vil se de steder hvor de allierede gik i land under invasionen. God ide, men hvordan kan vi føre den ud i livet?

Planlægningen gik i gang – Ville far med? Hvad sagde mor? Og mange andre ting! Hvordan får vi det forelagt? Vi var heldige for ved Jeannes dimission som sygeplejerske var vi alle samlet og kunne lægge ideen frem. Der kom et helt klart ja fra både mor og far, og så var det bare at gå i gang med detailplanlægningen.

Vi bestemmer os så for at tage af sted fra fredag, tidlig morgen den 7. maj 2010, og begynde hjemrejsen tirsdag, den 11. maj 2010, så vi er helt sikre på at være hjemme så vi kan fejre mors 80 års fødselsdag, torsdag, den 13. maj 2010. Der skal også være tid til at far og Poul kan nå at komme hjem til dem selv og slappe lidt af inden fødselsdagen.



Der bliver bestilt "Bungalow / Hytte" på campingpladsen "Cote de Nacre" i St. Aubin sur Mer, som ligger i østligste del af invasionskysten i det der kaldes "Region Calvados".

Internettet bliver flittigt besøgt, og der søges på emner om: D-dagen, Operation Overlord, Den længste dag, Normandiet mm. Det der er spændende bliver mailet videre til hinanden, så vi alle kan være godt forberedte. Vi ved der er visse ting som er et "must" på turen, Pegasus-broen, "Mulberry-havnen" ved Arromanches, Kanonerne ved Longues sur Mer, Den Amerikanske kirkegård ved Omaha Beach, Point de Hoc og måske kirken i St. Mere Eglise hvis vi kan nå det. Og så skal vi selvfølgelig have øjnene med os og evt. dvæle ved noget af alt det vi ser undervejs.

Snart er alt på plads, og tiden til turen nærmer sig med raske skridt. Efter ca. 3 måneder er vi nået så langt at turen "står for døren". Der bliver vekslet om til Euro, så vi er sikre på at have penge nok med på turen. Bilen bliver vasket og der bliver tjekket olie etc. Og nu er jeg klar til at køre fra Nordborg.

Der mangler dog den vigtigste, nemlig "fødselaren" og Poul. Det sørger Poul dog for om aftenen før vi skal af sted, tidligt om morgenen kommer de hjem til os. Vi pakker bilen færdig, vi sover nok noget uroligt og spændte inden vi står op kl. 03.30 for at gøre os klar.

Hvordan skal vores "bedre halvdele" dog klare sig uden os når vi er så langt væk – Nå ja, de er i godt selskab, og så har de jo noget godt at glæde sig til (nemlig, at vi er tilbage). Så de kan sagtens klare sig de par dage vi er væk.

Fredag, den 7. maj 2010:

Vi står lidt trætte op kl. 03.30. Ingen har lyst til morgenmad, men lidt kaffe kan gå. Kl. 04.00 er der afgang fra Nordborg. Det regner lidt. – Forhåbentligt bliver det bedre når vi kommer syd på.

Omkring kl. 06.00 har vi nået Hamborg. Her står regnen ned i "stænger". Videre mod Bremen. Her får vi andet at tænke på, det ene vejarbejde afløser det andet. Vi kommer til 7 – 8 vejarbejder af ca. 5 km længde inden vi når Bremen kl. 07.00. Heldigvis regner det ikke så kraftigt længere.



Kl. 07.15, efter flere vejarbejder, er vi nået frem til Wildeshausen efter 367 km. Her holder vi et kvarters morgenkaffe- og tissepause, i næsten tørvejr, inden vi igen er klar til at køre videre mod Normandiet.

Ved Gladbeck er bilen blevet tørstig efter 576 km. Det regner stadig her kl. 09.30 hvor det er hundekoldt. Vi fylder tanken med diesel og skynder os videre.

Vi når den Hollandske grænse ved Venlo efter 647 km, klokken er blevet 10.15. Det er stadig småregn det korte stykke vi kører gennem Holland, inden vi når den Belgiske grænse, nu i tørvejr, kl. 11.00 efter 724 km.



Efter 787 km passerer vi Antwerpen Kl. 11.30, inden vi ved Gent, efter 820 km., holder en ½ times tisse- og strække ben pause. Vi får også lige en Pizzasnegl, en bolle og et pølsebrød.

Grænsen til Frankrig passerer i gråvej, kl. 12.45 efter vi har kørt 894 km. Rundt om Lille med næsten ingen trafik. Efter 1040 km, når vi, kl. 14.03 det første sted på "betalingsmotorvejen" hvor vi må betale "Bompunge" også kaldet Péage. Vi betaler € 8,10.

Ved Amiens holder vi 14.30, 10 min tissepause i tørvejr og soler begynder at titte frem. – Dejligt. Efter 1079 km kører vi glade, på fin vej og med næsten ingen trafik videre frem mod næste sted hvor der skal betales Péage. € 5,30. Efter endnu en hel del kilometer kommer næste sted. Denne gang € 7,20.

Det går videre fremad i vekslende vejr – Det veksler mellem gråvej og lidt solstreg ind imellem, heldigvis ingen regn.

Efter 1249 km er vi ud for Le Havre hvor vi skal over den fantastiske bro "Pont de Normandie" hvor vi skal betale € 5,00 i Péage, hvilket vi gerne gør med den udsigt og oplevelse det er at køre over.



Efter at vi nu er i Normandiets region der hedder "Calvados" kommer vi til de sidste 2 steder der skal betales Péage inden vi er fremme. Første gang betaler vi € 1,00 og næste gang € 3,30, inden vi kl. 16.40 efter 1303 km er nået frem til Caen, hvor vi ser os om efter et supermarked.

Vi finder et Carrefour supermarked, hvor vi får købet lidt mad, vin og nogle oste. Ja, og en flaske Calvados. Det bliver ca. € 40,00. Svend mener ikke vi kan spise alt det. Nå, vi forlader supermarkedet kl. 17.45 for at køre de sidste få kilometer til campingpladsen.



Kl. 18.00 er vi efter 1328 km fremme ved campingpladsen "[Cote de Nacre](#)" i St. Aubin sur Mer, hvor vi tjekker ind i den "Bungalow" vi har lejet igennem Vacansoleil.

Godt trætte (2 af os) efter en lang, men god køretur gennem 5 lande bliver vi enige om at spise resterne af vores medbragte Pizzasnegle, Osteboller og Pølsehorn sammen med en flaske rødvin. Det bliver også til en veltilberedt kop kaffe bagefter med en enkelt Calvados inden vi trætte går i seng.

Da Ejlf elsker at køre bil har han kørt hele vejen. Poul laver derfor kaffen og servere for os alle. (Han har jo også fået en "morfar" et par gange eller fem).

Da han også laver morgenkaffen næste morgen får Poul, selvudnævnt, benævnelsen "Butleren" og han giver Ejlf benævnelsen "Chaufføren". Vi to bliver hurtigt enige om at så må vi kalde Svend for "Herren" eller hvad man nu hedder, når man både har butler og chauffør. Benævnelserne "Butleren" og "Chaufføren" hænger ligesom ved, og de vil blive brugt i den videre beskrivelse af vores "fødselsdagstur" til D-Dags-strandene i Normandiet.

Lørdag, den 8. maj 2010:

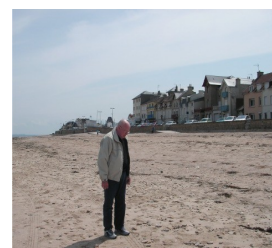


Efter vores "Butler" har beriget os med et overdådigt morgenbord går vi nu i gang med selve rundturen i Normandiet. Kl. 09.30 er der start fra Campingpladsen. Besøg ved Pegasusbroen og Cafe Gondree. Vi starter vores ekspedition, og kører mod øst for at starte i det D-Dags område der hedder "Sword". Vi vil se det første hus der blev befriet på D-Dag og hvor englænderne landede med svæveflyvere. Kl. 10.30 parkerer vi ud for Cafe Gondree, og vi går over broen for at se de steder de 3 engelske svævefly landede under kom-

mando af Major John Howard i natten den 5. juni 1944. Efter vi har set stederne og mindesmærkerne, går vi over til museet "Memorial Pegasus", hvor vi får en guidet rundtur i området. Kl. 12.45 forlader vi Pegasus broens museum "Memorial Pegasus" i Bénouville.

Vi kører ad "Overlord-Assault" vejen og vil finde et sted vi kan spise frokost. Kl. 13.15 kører vi igennem Quistreham hvor vi ved stranden får medbragt kaffe, Pizza og pølsebrød. "Chaufføren" vil ikke standse så vi måtte sidde ud for et sted hvor heste stod i stald. Som "Chaufføren" sagde var de andre steder "Butleren" foreslog opmarchbåse til færgen til England. – Der er jo D-Dagskysten i Normandiet vi skal se ikke England – Måske næste gang!

Videre ad "Overlord-Assault-vejen" mod vest – Vi kører langs kysten, hvor byerne ligger som perler på en snor. Fin strand hele vejen, men husene der ligger helt ned til stranden har alle skodder for – De ejes af rige folk fra Paris, som kun bruger dem som sommerhuse – Det er lidt spøgelsesagtig.



Vi holder ved stranden i St. Aubin sur Mer, hvor der skal tages billeder af stranden. Svend og "Butleren" går en tur på stranden og samler muslingeskaller (Kammuslinger), mens "chaufføren" optager lidt video og får et velfortjent hvil.



Efter vi er "blevet luftet" går det videre mod vest mod Arromanches hvor museet skal besøges. Kl. 14.00 er vi fremme ved museet for "Mulberry Harbour" ved Arromanches og vi parkerer lige udenfor museet som besøges.

Vi ser et par film i museet. En om hvordan man kunne lave en havn på bare 14 dage og mens de blev beskydt, og en med hvordan "Operation Overlord" foregik. Efter en meget inspirerende rundgang i museet, hvor der var

modeller af havnen forlader vi bygningen for lige at se på de genstande der er udstillet udenfor. Efter rundturen er Svend ved at være godt træt i sine ben og trænger til at slappe af. "Butleren" og "chaufføren" er også godt slidte, men vil ikke rigtig indrømme det, så ca. kl. 16.00 bliver vi hurtigt enige om at køre mod campingpladsen så vi kan hvile benene.

Vi har haft fint solskinsvejr hele dagen, selv om vejrudsigten sagde sol, delvis overskyet og byger. Vinden var dog kold, især ved stranden.

Kl. 16.45 Er vi tilbage på campingpladsen, hvor vi lige slapper lidt af inden "Butleren" og "Chaufføren" lige vil se på St. Aubin sur Mer, for at finde en butik hvor vi kan finde nogle æg til blødkogt æg i morgen og et par øl til at nyde på terrassen, når vi er tilbage på campingpladsen. Imens hviler Svend lidt inden aftenmaden.

Efter at have "støvet den halve by rundt", lykkes det ikke at finde æg til morgenmaden, så vi begiver os lidt slukørede, tilbage til campingpladsen, hvor vi finder nogle øl i campingpladsens butik – men desværre ingen æg! Lettere skuffet over byens udbud af butikker, nyder vi alle 3 solen og en 25 cl. Kronenburg pilsner på terrassen.

Da vi alle var lidt ømme i benene enedes vi hurtigt om at tage aftenmaden på campingpladsens lokale restaurant, hvor vi får en stor fadøl samt Kalkun med Normandiesauce, salat og Pommes Frites.

Imens vi sad der kunne vi se en medarbejder, som var i gang med 2 gas-grill-lignende ting hvor der lå "sølvpapir" over. Da vi var færdige med at spise og havde betalt € 46,50, lagde vi mærke til at han var begyndt at servere Paella



til nogle af gæsterne – Først kom der en 2 – 3 store skefulde Paella på tallerkenen. Ovenpå blev der lagt et stykke kylling, en blæksprutte og en Languster (eller lignende). Nogle gæster havde spist muslinger, som så meget godt ud, så "Butleren" og "Chaufføren" vil overveje om vi skal dele en portion i morgen aften.

Vel tilbage i "hytten" får vi en kom kaffe med en Calvados til. Der bliver også tid til at nyde den flaske rødvin som blev åbnet i eftermiddags, inden vi gør klar til at gå til køjs for at hvile ud inden en spændende dag venter os i morgen hvor det går videre mod vest ad "Overlord-Assault-vejen"

Søndag, den 9. maj 2010:

Desværre fandt vi ingen æg i går, så morgenmaden bliver uden et blødkogt æg, men ellers har vi skinke, tomat og 3 slags oste, så det går sagtens. "Butleren" klagede lidt over at rødvinen fra i aftes ikke var helt tømt, så han måtte hælde den væk. (Eller drak han den? – Nå skidt han får nok en morfar på bagsædet!)

Efter morgenmaden gør vi klar til at fortsætte udforskningen af D-Dags-strandene, nu lidt længere mod vest. Inden vi begynder på strækningen, må vi lige finde et sted at tanke diesel, og måske finde et sted hvor vi kan handle lidt fornødenheder ind.

GPS-en sættes til at finde en tank, men da vi kommer frem til den er den kun til specielle kort, og de næste par stykker vi finder er lukket – Surt. Til sidst bliver vi trætte af at finde lukkede tankstationer, og da vi efterhånden er tæt på Bayeux beslutter vi os at køre derind – Der må da være en tank der har åbent.

Vi er kun lige kommet ind i byen da vi finder en tank hvor vi får tanket. Men stadig ingen supermarked der har åbent. Vi holder i udkanten af et industriområde for at se hvordan vi kører videre. Svend sikrer sig imens en strategisk plads bag en hæk, hvor han lige kan lette blæren. Bayeux-tapetet må vente til en anden gang, så vi begiver os nu på vej mod "Overlord-Assault-vejen" for at fortsætte hvor vi slap i går.

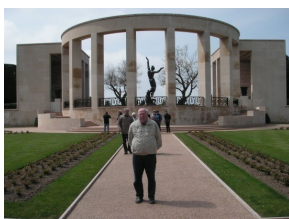
Snart er vi i Longues-Sur-Mer hvor vi skal starte ved de tyske kanonstillinger, men på en eller anden måde kører vi forbi og fortsætter frem mod Port-en-Bessin. Vi kører lidt i ring i udkanten af byen og da vi er i rundkørslen anden gang, ser vi at SuperU har åbent. Hurtigt drejer vi ind og sikrer ost, skinke og æg til næste dags morgenmad. Med alt det vi har købt mener Svend, at vi har nok til vi skal hjem – Altså helt hjem.



Vi kører nu til Point du Hoc, hvor vi er kl. 11.30. Området ligger stadig som det så ud lige efter invasionen. Det er senere blevet omdannet til mindesmærke for de "Rangers" som kravlede op af skrænten på invasionsdagen. Kun 90 af 225 soldater overlevede. Vi klarer strabadserne på en god times tid, og går tilbage til bilen hvor vi får lidt frokost bestående af Paine (brød) med skinke som vi købte i Port en Bessin, og kl. 13.00 er vi klar til at køre videre mod den Amerikanske kirkegård på Omaha Beach.

Da vi igen er tilbage på "Overlord-Assault-vejen" bestemmer vi os dog, på "Butlerens" ønske, efter at "chaufføren" har givet 2 omgange i rundkørslen, til lige at køre til Grand Camp Maisy. Fredsmonumentet i udkanten af byen fotograferes, og på den lille sightseeing i byen tages flere billeder.

Nu sættes kursen mod den Amerikanske kirkegård, hvor vi kører gennem en port i muren og frem til den store parkeringsplads. På vej ind på kirkegården besøger vi museet / dokumentationscentret. Alle lommes tømmes og tasker gennemses – nøjagtig som et sikkerhedstjek i en lufthavn. Alle 3 kom vi igennem, uden at blive tilbageholdt, eller skulle aflevere noget. Vi må jo være se meget tilforladelige ud!



Vi bruger ca. 1 times tid på at se de meget spændende dokumentations plancher, slides og små videoer inden vi begiver os ud på selve kirkegården, hvor ca.9.400 amerikanske soldater er begravet.

Det er et betagende / bevægende at bevæge sig rundt mellem alle de grave. Vi slutter af med at se det store monument og mindevæggen for de amerikanske soldater, der mistede livet i Normandiet, og hvis jordiske

rester aldrig er fundet, eller man ikke ved hvor de er begravet.

Efter et par timer fortsætter vi vores tur, kl. 15.40, og godt trætte i benene begiver vi os på vej hjemad til campingpladsen.

Undervejs gør vi kl. 16.45 lige et lille ophold ved en engelsk soldaterkirkegård der hedder Ryes War Cemetery. Kl. 17.15 er vi tilbage på campingpladsen hvor vi kan nyde en velfortjent Kronenburg pilsner.

Efter at have slappet lidt af, fået læst, skrevet lidt og taget en "powernap" (Poul behøver ikke – det får han på bagsædet når vi kører), ja så er vi klar til at finde lidt at spise til aften. Butleren anbefaler, at vi skal prøve dagens ret. Vi går op til campingpladsens restaurant kl. 19.00 for at spise. Dagens ret, Lasagne med en fadøl til.

Efter vi har spist gik vi hjem og fik en god kop kaffe med Calvados og lidt af mors hjemmebagte kaffekage.

Efter de andre er gået til ro, tager "Chaufføren" sig lige en Calvados med han skriver dagens hændelser ned og redigerer i beskrivelsen. Atter er en dejlig dag til ende her i Normandiet – Vi har været forskånet for regn hele dage, og benådet med en del sol, men desværre med en kold, kold vind ind fra "Kanalen". Nu glæder vi os til at få en god dag i morgen, hvor vi skal se de tyske kanoner ved Longues sur Mer. Til gengæld har vi "droppet" at køre det små 100 km til St. Mere Eglise for at se kirken hvor figuren af John Steele hænger. Vi tager nok i stedet en afslapningstur for at se byerne Bayeux og Caen.



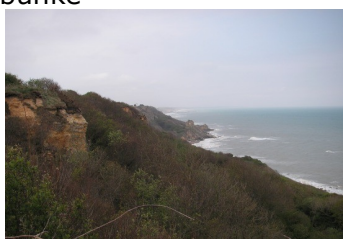
*Kammuslinger ved
Port-en-Bessin*

Mandag, den 10. maj 2010:

Efter at "Butleren" endnu en gang har overrasket os med sin kunnen og fremtryllet Scrambled Eggs med ristede pølser til morgenmaden, snakker vi lidt om hvad vi skal nå i løbet af vores sidste dag på turen. Svend er blevet rigtig godt forkølet og har ikke sovet så godt om natten, så vi bliver enige om at tage den med ro, så vi også kan restituere lidt inden vi skal køre hjem i morgen.

Vi kører fra campingpladsen kl. 10.10 og sætter kursen mod Longues sur Mer. Kl. 11.00 er vi fremme ved parkeringspladsen, hvor vi tager det varme tøj på for det er gråvej, og der blæser en meget kold vind ind ude fra Kanalen, og der er intet her oppe på skrænten som kan give det mindste læ for blæsten.

Komplekset består af 4 kanon-bunkers, en "ildleder-bunker" og en masse små bunkers hvor der har været maskingeværer, morterer, ammunition. De uskadeliggjorte 155 mm. kanoner står stadig i de 3 af bunkerne, god nok lidt forvredne og pegende i mærkelige retninger. Den 4 ligger sprængt i mange stykker foran den sidste bunker, som også har "fået en ordentlig en på hatten" – Bogstavelig vis, for det ser ud til at der har været en eksplosion inde i bunke-



ren som har løftet det øverste af bunkeren op i luften, hvorefter det er faldet skævt ned.

Herefter går vi til kanten af skrænten hvor der står en stor bunker som fungerede som ildledercentral for de 4 kanoner så de kunne beskyde skibene og de angribende styrker. De angribende blev holdt i skak i lang tid af kanonerne indtil de britiske skibe fik kanonerne uskadeliggjort.

Efter ca. 1 times tid var vi tilbage til parkeringspladsen, hvor det var tid til en lille tissepause inden vi begav os videre i dagens program. Vi ville nu køre ind og se Bayeux centrum, men undervejs kom vi forbi Port en Bessin, og så skiltet med Oliehavnen 1944. Vi fulgte skiltet og endte på havnen i Port en Bessin hvor vi havde været i går, så det var kun mindsteningen vi fotograferede i går som vidnede om PLUTO – **P**ipe**L**ine **U**nder **T**he Ocean.



Nu satte vi så kursen mod Bayeux hvor vi så bymidten. Klokken var nu 12.15. Da Svend ikke havde energi til at gå en tur i byen, og "Chaufføren" sagde, at der såmænd ikke er noget at se i byen, så nøjedes vi med at se den "The American Way", nemlig fra bilen.

Vejene i området var meget ujævne, så "butleren" klagede, specielt når han fotograferede, over at der ingen fjedre var i bilen. Han påstod at mekanikeren havde glemt at sætte dem i.



Vi fortsatte frem til Caen hvor vi også så byen midtbyen fra bilen. "Butleren" så godt nok mange bagerier med gode kager, men da det var umuligt, at finde en parkeringsplads, så gav det ingen kager, og den eneste chance for at fotograferer var når der var rødt lys i signalanlæggene.

Her klokken 13.00 var solen begyndt at titte frem, og vi prøvede stadig om vi kunne finde en parkeringsplads, men uden held. Da vi kørte lidt i ring lykkedes det at nå at tage lidt billeder fra Caen. Vi kunne også lige

tage et kort stop på fortovet så "Butleren" kunne komme ud at tage et par billeder.

Vi satte nu kursen mod campingpladsen, men ville lige finde et Carrefour supermarked så vi kunne handle lidt ind. Vi nåede helt ud af byen uden at finde supermarkedet, så vi måtte vende for at forsøge på ny. Endelig lykkedes det, og vi fik købt lidt ind til turen hjemad. Og en flaske Calvados til hver, for vi er måske blev afhængig af at få en lille en til aftenscaffen. Ja, og det allervigtigste som vi ledte efter, nemlig sukker.

Svend har kæmpet hele dagen med forkølelsen, og er blevet godt træt i benene. Vi tager tilbage til campingpladsen hvor vi skal have indtaget den medbragte mad og kaffe. Svend kan også få en varm kop The med godt med sukker i – Forhåbentligt hjælper det på forkølelsen.

Efter vi har spist maden, undlader "Butleren" ikke, endnu en gang at gøre opmærksom på, at da "Chaufføren" igen blot havde ignoreret at holde på turen var frokosten blevet så forsinket, at vi først fik den ved 14.30 tiden.

Efter den kombinerede frokost og eftermiddagskaffe / The bliver vi enige om at Svend kan tage sig en "Morfar", mens "Butleren" og "Chaufføren" tager en spadseretur i St. Aubin sur Mer, bl.a. for at tage et billede af byens kirke. Efter at have taget billedet fortsætter vi ned til kysten hvor byen går over i Bernieres sur Mer. Vi spadserer hele byens længde langs strandpromenaden, ca. 2 km. indtil vi når Langrune sur Mer. Herfra går vi tilbage til campingpladsen,



hvor vi undervejs henter rengøringsmidler i Vacansoleils telt, så vi kan få "hytten gjort ren" inden vi skal forlade den for at tage hjem i morgen.



Bøger og prospekter kommer frem og der læses, mens jeg skriver videre på vores oplevelser på turen. Pludselig går "Butleren" grassat – Han har vist en eller anden form for allergi overfor rengøringsmidler – Kort tid efter vi er kommet tilbage begynder han at gå rundt med en klud og tørre hylder af, tørre ud i mikroovnen og rengøre gasblussene. Og det inden vi har fået aftensmaden. Senere kan vi se, at han hver gang han kan snige sig til det lige tager en klud og tørrer af ovenpå skabe og hvad han nu

lige ser sit snit til. Ja selv kosten får lige en omgang hen over gulvet. Nå ja, jeg får lige taget pletterne af køkkenvinduet, da de har "generet" mig alle dage vi har været her.

Efterhånden er klokken blevet tæt på 19.00, så "Butler og Chauffør" begiver sig op i restauranten for at hente 3 Pizzeriaer, som deles i hytten sammen med en flaske rødvin. Mens vi ventede på Pizzeriaerne fik vi lige en lille øl i baren. Efter aftensmaden er der kaffe og Avec (Calvados) ligesom de "fine steder".

Svend er gået til ro, "Butleren" er gået i bad inden han lige skal læse et kapitel eller to. "chaufføren" skriver lige de sidste linjer om dagens gang i Lidenlund – Undskyld i Normandiet, inden han også skal have sit bad. Nu kan vi alle gå til ro – Uret er sat til kl. 06.45, så vi er sikre på at vi kan nå det inden vores "mand på stedet" kommer for at kontrollere om alt i hytten er OK.

Tirsdag, den 11. maj 2010 og Hjemrejsedag.

Vækkeuret ringer kl. 06.45. vi skal op for at gøre rent så alt er klart til "inspektøren" kommer og tjekker af.

Det bliver lige til en hurtig kop the til Svend og lidt kaffe til os andre. Morgenmaden gemmer vi til undervejs – Vi vil ikke grise, når vi er færdige med rengøringen.

Kl. 08.00 kommer "inspektøren" meget præcis. Han tjekker grundigt af – måske ekstra grundigt da det er 3 mænd der står for rengøringen – men alt godkendes og depositummet får vi tilbage.

"Chaufføren" henter morgenbrød – kun baguette og Croissanter, men ingen søde sager – Vi skal jo vænne os til hverdagen, "hvor vi har sødt nok i vores koner".

Nu er spørgsmålet så hvornår "chaufføren" finder et sted vi kan indtage morgenmaden.

Vi kommer af sted fra campingpladsen kl. 08.30 hvor alt er pakket og klart.

Vi starter i retning Caen hvor vi kommer på Motorvejen. Vi betaler Péage to gange inden vi når Rouen - € 3,30 og € 4,90. I Rouen skal vi ind gennem byen inden vi igen kan komme på motorvejen mod Amiens. Vi krydser Seinen i Rouen kl. 09.30 og ser lidt af byen.



Efter vi er kommet ud af Rouen finder vi, kl. 10.00 efter 165 km, en rasteplads med bænke hvor vi kan få vores morgenmad. (Det var "pissekoldt" – undskyld udtrykket – kun 9°C og det endda midt i maj.) Efter 20 min har vi spist, fået tisset, og glæder os til at komme videre.

Ved Amiens betaler vi igen Péage € 5,30 – Vi passerer 0-linien (Greenwich) efter 277 km, kl. 11.20. Det er stadig hundekoldt kl. 12.00 da vi

passerer Cambrai. Der er kun 7°C da vi betaler € 7,70 i Péage på Amiens-Cambrai motorvejen.

Belgiens grænse nås kl. 12.30 efter 413 km, og det har småregnet lige siden morgenmadspausen. Liège nås kl. 13.45 og 551 km – Achen kl. 14.15 og 608 km. Efter 675 km er Citronen næsten tør og vi må tanke kl. 14.50 i Kappelen. Videre går det hjemad "på raske fjed" og vi når Hannover kl. 18.00 efter 995 km.

Nord for Hannover beslutter vi os for at søger efter en Autohof for at få lidt aftensmad. Kl. 18.30 drejer vi af ved Soltau Syd og efter et par hundrede meter er vi fremme ved en Autohof. Da vi ser bygningen bliver vi noget betænkelige – De har take away, og der er ingen af os der er til burger og den slags – Nå, det skal have en chance, og vi bliver glædeligt overrasket!



Vi får spisekortet og bestiller 3 gange "Trucker Schnitzel". Kæmpe portioner med masser af pommes Frites og en stor skål salat. (Ikke kun maden var god, "Chaufføren" vil have servitricen med hjem til Per siger han – Hun var rigtig sød)

Svend bliver mæt og må levne, (Det må vi andre også) for som han siger så plejer han jo kun at få en ostemad eller lidt "gryn" – Mon det nu også er rigtigt!

Godt mætte kører vi videre kl. 19.30. "Chaufføren" elsker jo at køre bil, så det går derud af med 130 – 150 km/t, så vi er snart i Danmark. Svend og "Butleren" kan nok nå Århus omkring midnat?

Undervejs funderer Svend lidt over køreturen, og spørger om Kasper er hjemme, for så kunne han køres deres bil fra Nordborg og ud til Motorvejen i Danmark – Så sparer de ca. 1½ times kørsel. Svend vil gerne hjem til Asta – Han sagde han ikke har været på tur uden Asta siden en gang i 60'erne hvor han var i Holland og se en tæppefabrik.

Da Kasper ikke er hjemme laver "Chaufføren" en hurtig aftale med Karin om at vi mødes ved Shell i Kruså.



Vi nærmer os hastigt grænsen til Danmark. Ved Flensborg afkørslen vælger vi at køre ad den "gamle motorvej" til Kruså. Kl. 21.25 mødes vi med Karin i Kruså og der bliver læsset om, så Svend og "Butleren" kan fortsætte mod Århus, og "Chaufføren" kører sammen med Karin til Nordborg hvor vi er kl. 22.40. efter 1367 km. Fra vi kørte fra Nordborg til jeg igen er kommet til Nordborg har vi kørt i alt 3040 km.

Efterskrift:

En dejlig tur er slut og det er tid til nogle personlige bemærkninger:

"Butleren" = Poul:

"Personligt synes jeg vi har haft en rigtig god tur. Vi har fået set en masse og hygget os om aftenen med kaffe og Calvados, Jeg tror også at Svend synes det har været en god tur. Jeg må sige at "Chaufføren" har været en rigtig god rejseledsager – Ejlif det har været rigtig hyggeligt – Det kan godt gentages" (Poul 2010)

"Chaufføren" = Ejlif:

"Jeg synes det har været "en kanon" tur for at bruge de unges udtryk. Vi har hygget os hele tiden, og drillet hinanden på den godmodige måde. Det har været sjovt, og samtidig har vi fået set en masse. Poul, du har været rigtig god at have med, og jeg har nydt dit selskab og de mange "sjove" bemærkninger – Jeg har følt at vi virkelig har "spillet sammen". Som du skriver, kan det godt gentages.

For mig personligt har det været en kæmpeoplevelse, at få lov til at tage min far med til Normandiet, og se det sted som jeg ved han "altid" har ønsket at opleve.

Den oplevelse er den bedste gave jeg kan få til min snarlige 60 års fødselsdag.

Da jeg ved, at vi har samme interesser, håber jeg at denne tur må være en i rækken hvor vi udforsker / ser ting så vi sammen kan få oplevelsen og glæde os over at være sammen.

Lad os se til næste år, om vi kan gøre alvor af en tur til en af "KZ-lejrene" som far godt kunne tænke sig" (Ejlif 2010)



© Bamse17hc@gmail.com

http://www.campisternes-rejseportal.eu/websites/petrat_laursen.htm

